

Křesťan je pro mě Jan Hus?

O Janu Husovi jste se určitě učili ve škole, takže znáte jeho příběh a také. Možná také víte, že postava tohoto kněze upáleného před šesti sty lety dodnes vyvolává mnohé spory mezi křesťany různých vyznání. Ve čtyřdílném seriálu na Rádiu Proglas, vyjádřili svůj názor na Mistra Jana lidé, kteří jeho život zkoumali z různých úhlů.

Hus je pro mě ten, který se až do posledního dechu sjednotil s Kristem, byla to jeho vlastní cesta. Tváří v tvář utrpení a smrti zůstal věrný tomu, co hlásal. A to možná chce Pán Ježíš i od nás, abychom uměli stát za tím, čemu věříme.

Zdeněk Kučera,
teolog a farář

Církev Československé husitské (ČČSH)

Jan Hus byl v prvé řadě katolický kněz, celý život se za katolického kněze považoval a tak také zemřel. Co se týká jeho nauky, tak je třeba říct, že skutečně byl hluboce věřící člověk a jeho víra v Trojici, v Krista, dokonce i ve svátosti nebo v Ježíšovu Matku je katolická. Celá jeho nauka je prodchnuta snahou o pravověrnost.

Ctirad V. Pospíšil,
katolický kněz a teolog

Obdivuji ho jako osobnost, která v krajní situaci nepro-

vokovala, ale tiše zemřela s nadhledem nad svými soudci. Dnes by byl asi těžkým soupeřem mnoha politických a náboženských hnutí.

Jan Kalivoda, historik

Pro mě je fenomenální postavou historie. Rozhodně to není jednoznačně kladná, ale ani jednoznačně záporná postava. Věřím tomu, že Hus je v nebi. Byl velkým názorovým odpůrcem svého bývalého kamaráda Štěpána z Pálče. A právě tento Štěpán byl jedním z jeho hlavních žalobců. Když byl Hus odsouzen, setkali se ve vězení a vzájemně se prosili za odpuštění. Hus tak dokázal odpustit svému katu, jak nás vybízí Kristus, abychom i my odpouštěli našim viníkům.

Jiří Strach, filmový režisér

Věřím, že Hus je v nebi. Snažil se být celý život horlivě věrný Kristu, věřím, že i on se přimlouvá za nás, abychom dokázali odstranit všechny překážky, které jsou stále mezi věřícími různých křesťanských církví, i když jich už není moc.

František Radkovský,
plzeňský biskup

Jan Hus byl mimořádnou postavou. Zkuste si o něm něco přečíst, zeptejte se ostatních, ale hlavně nezapomeňte používat to kulaté, co vám vyrostlo na krku.

Luděk Strašák

otec Petr Šabaka

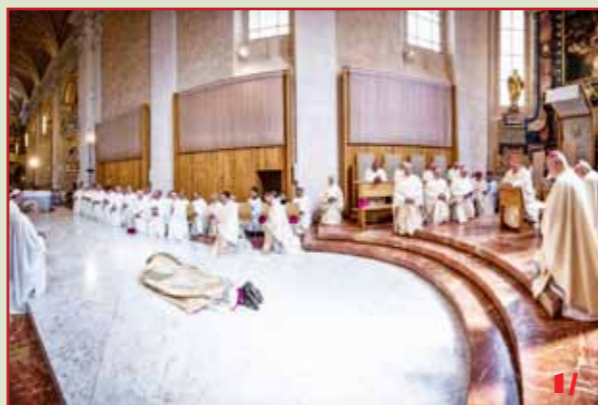
At' je tvému lidu pastýřem

Tato prosba zaznívá při každém biskupském svěcení. Zazněla i v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích 13. června 2015, kdy církev v naší zemi dostala od Nejvyššího pastýře a Velekněze nového biskupa, Mons. Vlastimila Kročila. Podívejme se společně na nejdůležitější okamžiky této slavnosti.

Na začátku se ukazuje věřícím dekret papeže světit nového biskupa. Udělení svátosti není jen věcí jednotlivce, ale celého společenství. Je důležité vědět, že v církvi není nikdo anonymní (bezejmenný). Církev je společenstvím jedinečných osobností, které Bůh miluje, a proto rozdává každému dary, aby sloužil druhým, biskupa nevyjímaje.

Postoj, jaký zaujímá nový biskup, se jmenuje latinsky prostrace a je vyjádřením naprosté odevzdanosti Bohu. Bůh po takto ležícím člověku může šlapat nebo jej pozvednout. Prostraci známe i z velkopátečních obřadů. Tam si můžeme vyzkoušet, co asi nový biskup cítí. V tuto chvíli zní litanie ke všem svatým, protože oni jsou více než kdo jiný našimi přímlyvci.

Slavení eucharistie završuje celou slavnost svěcení. Na fotografii je další nástupce apoštolů, pastýř českobudějovické diecéze a duchovní otec společenství svých kněží a jáhnů. „Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé,“ napsal apoštol Pavel. Vyprošujeme otci biskupu Vlastimilovi požehnání pro jeho náročnou službu.

Vkládání rukou je tím momentem, kdy se z kněze stává biskup. Dotyk má velkou moc a spojený s modlitbou se stává mocným nástrojem Ducha Svatého.

Biskup je velice niterně spojen s evangeliem, tedy dobrou a radostnou zprávou o životě, smrti, vzkříšení Ježíše Krista, a tedy i naší naději na život věčný. Evangelium zastřešuje biskupovu službu.

Otec kardinál Dominik vkládá na hlavu nového biskupa čepičku nazývanou latinsky solideo. Přeložili bychom to jako „pouze Bohu“. Biskup ji totiž odkládá při slavení mše na eucharisticko modlitbu, jinak ji nosí stále (tedy myšleno při slavení liturgie).

VODÁCTVÍ

Tuto aktivitu na pomezí sportu, zábavy a relaxace můžeme z hlediska původního významu zařadit mezi dopravu. Konkrétně pak mezi dopravu vodní, přesněji říční. Vzhledem k velice proměnlivé vodnatosti českých řek však nepotkáte velké nákladní ani turistické lodě, ale tím spíše nabízejí naše řeky atraktivní a hlavně aktivní možnost trávení prázdnin. Turisty nejhojněji navštěvovaná je bezpochyby nejdelší řeka na území ČR – Vltava.

„Ta dý dy dy dy dy dy, tá dý dý“ – poznáváte? Jistě, je to část symfonické básně z cyklu Má vlast od Bedřicha Smetany nesoucí název právě podle této řeky, kdy autor popisuje rozmanitost toku od jeho vzniku, přes lesní meandry, honosnou Prahu s Vyšehradem až po soutok s Labem u Mělníka. Až budete Vltavu sjíždět, klidně si skladbu Vltavu pusťte v Mp3 přehrávači, uvidíte, jak vám to hned pojede :-).

Petr Vilgus - wikipedia.org; IMT/Flickr CC BY-SA 2.0; Michal Klajban - wikipedia.org

Nejběžnější vodácký úsek je bezesporu trasa z Vyššího Brodu do Boršova. Ta sice v letních měsících připomíná frekventovaný úsek dálnice D1, nicméně na tomto 70km úseku se setkáte s II jezy, kempy, různými občerstvovacími stanicemi (např. pizzerie hned u řeky, ani nemusíte vystupovat z lodi :-)), ale také památkami kulturními – kláštery ve Vyšším Brodě a Zlaté Koruně, pod UNESCO patřící památky Českého Krumlova nebo třeba zřícenina hradu Divčův Kámen.

Nalákal jsem vás? Tak hurá na loď! A že žádnou nemáte? Nevadí, vše potřebné, jako loď, pádlo, vesta a barel se dá půjčit prakticky ve všech vodáckých kempech.

ahoj – vodácký pozdrav. Skalní vodáci se takto zdraví, i když se neznají

barel – umělohmotný sud, do kterého vložíte věci, aby se nenamočily (v případě cvaknutí se)

evaknout se – převrátit se na lodi (nikoli na břehu :-))

debl, deblovka – loď pro dvě osoby vodou do pozice s hlavou nad hladinou (POZOR – NEZKOUŠET! :-))

háček – vodák, který sedí na přídi a pádluje vpředu (pracuje jako motor u auta)

jezy – místa s rozdílnou výškou hladiny na jedné a druhé straně

kontra – pádlování vzad

kormidelník (nebo též zadák, kapitán) – nejdůležitější člen posádky, neboť on rozhoduje, kudy se popluje, a tak by měl být i tím zkušenějším; jeho záběry jsou zvláště v rychle tekoucí vodě či peřejí soustředěny hlavně na manévrování s lodí (proto se háček nadře víc)

lod'ák – lodní pytel na věci, které mají zůstat v suchu

porcelán – třetí jezdec v lodi, vozí se nouzově na kratší trati.

tišina – místo v tekoucí řece, kde voda stojí

šlajsna – část jezu určená ke splutí

udělat se – ekvivalent cvaknout se – převrátit se na lodi

volej – stojatá nebo jen velmi málo tekoucí voda - noční můra všech vodáků

Tak „ahoj“ a „sportu zdar“
Petr Lukeš

DUHA je katolický časopis pro děti předškolního a mladšího školního věku s dvacetiletou tradicí.

DUHA je také katolický časopis pro rodiče, prarodiče, vyučující náboženství, kněze, katechetky a katechety, vyučující v mateřských školách a na prvním stupni ZŠ a pro všechny, kteří se věnují náboženskému vzdělávání a především katechezi v rodinách, na farách a ve školách. Duha vychází s metodickou podporou na www.moje-duha.cz DUHA vychází ve spolupráci s rakouskou redakcí časopisu REGENBOGEN. Od roku 2011 vychází DUHA pod záštitou Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti (petrini).